TRIBUNALENS DOM (sjätte avdelningen)

den 31 mars 2011 *

I mål T-117/08,

Republiken Italien, företrädd av R. Adam, i egenskap av ombud, biträdd av P. Gentili, avvocato dello Stato,

sökande,

med stöd av

Konungariket Spanien, företrätt av F. Díez Moreno, i egenskap av ombud,

intervenient,

* Rättegångsspråk: italienska.

mot

Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK), inledningsvis företrädd av M. Bermejo Garde, därefter av M. Arsène, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten A. Dal Ferro,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av meddelandet om ledig tjänst nr 73/07 avseende en tjänst som generalsekreterare för EESK:s sekretariat, vilket offentliggjorts i den tyska, den engelska och den franska versionen av *Europeiska unionens officiella tidning* den 28 december 2007 (EUT C 316 A, s. 1) och av den rättelse till nämnda meddelande om ledig tjänst som offentliggjorts i den tyska, den engelska och den franska versionen av *Europeiska unionens officiella tidning* den 30 januari 2008 (EUT C 25 A, s. 19),

meddelar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen),

sammansatt av V. Vadapalas (referent), tillförordnad ordförande, samt domarna K. Jürimäe och L. Truchot,

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 14 april 2010,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I artiklarna 12 EG och 290 EG föreskrivs följande:

”*Artikel 12*

Inom detta fördrags tillämpningsområde och utan att det påverkar tillämpningen av någon särskild bestämmelse i fördraget, skall all diskriminering på grund av nationalitet vara förbjuden.

…

Artikel 290

Reglerna i fråga om språk för gemenskapens institutioner skall, med förbehåll för bestämmelserna i domstolens stadga, enhälligt fastställas av rådet.”

2 I artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, proklamerad i Nice den 7 december 2000 (EGT C 364, s. 1) (nedan kallad stadgan), föreskrivs följande:

”Unionen ska respektera den kulturella, religiösa och språkliga mångfalden.”

3 I artiklarna 1, 4, 5 och 6 i rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14), i den lydelse som är tillämplig i förevarande mål, föreskrivs följande:

”*Artikel 1*

Följande språk skall vara officiella språk och arbetsspråk för unionens institutioner: bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, iriska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.

...

Artikel 4

Förordningar och andra texter av allmän räckvidd skall avfattas på de officiella språken.

Artikel 5

Europeiska unionens officiella tidning skall ges ut på de officiella språken.

Artikel 6

Gemenskapens institutioner får i sina arbetsordningar föreskriva närmare villkor för hur denna reglering av språkanvändningen skall tillämpas."

4 I artikel 1.2 och 1.3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs följande:

"2. Meddelande om allmänna uttagningsprov skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* senast en månad före ansökningstidens utgång och i förekommande fall senast två månader före provtillfället.

3. Alla uttagningsprov skall annonseras inom de tre europeiska gemenskapernas institutioner, varvid samma tidsfrister skall iakttas."

5 Artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade anställningsvillkoren för övriga anställda) har följande lydelse:

”1. Anställningen av tillfällig personal skall vara inriktad på att de som tjänstgör vid institutionen har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning samt är rekryterade över största möjliga geografiska område bland medborgarna i gemenskapernas medlemsstater.”

Bakgrund till tvisten

6 Den 28 december 2007 offentliggjordes, enligt artiklarna 2 a och 8 i anställningsvillkoren för övriga anställda, meddelandet om ledig tjänst nr 73/07 avseende en tjänst som generalsekreterare för sekretariatet vid Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) (nedan kallat det angripna meddelandet om ledig tjänst), dock endast i den tyska, den engelska och den franska utgåvan av *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 316 A, s. 1). I det angripna meddelandet om ledig tjänst angavs att generalsekreteraren skulle rekryteras som tillfälligt anställd i tredje löneklassen i lönegrad AD 16.

7 Under rubriken ”Kvalifikationskrav” nämndes i det angripna meddelandet om ledig tjänst bland annat kravet att vederbörande skulle vara ”fast anställd tjänsteman eller tillfälligt anställd som tjänstgör vid en europeisk institution, ett organ, ett kontor eller en byrå” och ha ”fördjupade kunskaper i ett av Europeiska unionens officiella språk och utmärkta kunskaper i minst två andra av Europeiska unionens officiella språk”, varvid det preciserades att ”med hänsyn till tjänsten [var] goda kunskaper i engelska och/eller franska mycket önskvärt”. Under rubriken ”Sista ansökningsdatum” i det angripna meddelandet om ledig tjänst angavs ”28 januari 2008”.

8 Härutöver utfärdades och offentliggjordes, i *Europeiska unionens officiella tidning* av den 28 december 2007 (EUT C 316, s. 61), ett meddelande (nedan kallat det kortfattade meddelandet) på alla de officiella språken med följande lydelse: ”Personalen vid EU:s institutioner informeras härmed om att [det angripna meddelandet om ledig tjänst] offentliggjorts i den franska, engelska och tyska versionen av *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 316 A, 28.12.2007).”

9 Den 30 januari 2008 offentliggjordes i den franska, den engelska och den tyska versionen av *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 25 A, s. 19) en rättelse av det angripna meddelandet om ledig tjänst (nedan kallad rättelsen). I denna rättelse angav EESK att sista ansökningsdatum avseende tjänsten som generalsekreterare ändrades till den 8 februari 2008.

10 Även ett meddelande om rättelse av det angripna meddelandet om ledig tjänst på alla officiella språken offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* av den 30 januari 2008 (EUT C 25, s. 21). Detta meddelande hade följande lydelse: ”Personalen vid EU:s institutioner informeras härmed om att [det angripna meddelandet om ledig tjänst] som offentliggjorts i den franska, engelska och tyska upplagan av *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 316 A, 28.12.2007) har ändrats (jfr. EUT C 25 A, 30.1.2008).”

Förfarandet och parternas yrkanden

11 Republiken Italien väckte förevarande talan mot Europeiska gemenskapernas kommission och EESK, med yrkande om ogiltigförklaring av det angripna meddelandet om ledig tjänst och rättelsen härtill, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 mars 2008.

12 Kommissionen framställde, genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 29 april 2008, en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i tribunalens rättegångsregler.

13 Konungariket Spanien ansökte, genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 juni 2008, om att få intervenera till stöd för Republiken Italiens yrkanden. Avdelningsordföranden vid förstainstansrättens sjätte avdelning beviljade denna ansökan genom beslut av den 11 juli 2008.

14 Konungariket Spanien ingav sin interventionsinlaga den 28 augusti 2008.

15 Förstainstansrätten (sjätte avdelningen) avvisade genom beslut av den 16 december 2008 talan i den del den riktades mot kommissionen.

16 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (sjätte avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och, som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i rättegångsreglerna, anmoda parterna att skriftligen besvara ett flertal frågor. Parterna efterkom denna anmodan.

17 Konungariket Spanien meddelade i en skrivelse av den 11 februari 2010 att det inte avsåg att närvara vid förhandlingen.

18 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 14 april 2010.

19 Eftersom domaren T. Tchipev fått förhinder efter det att det muntliga förfarandet avslutats tilldelades målet domaren V. Vadapalas såsom referent, och domaren K. Jürimäe utsågs, med tillämpning av artikel 32.3 i rättegångsreglerna, för att avdelningen skulle bli domför.

20 Genom beslut av den 8 juli 2010 återupptog tribunalen (sjätte avdelningen), i sin nya sammansättning, det muntliga förfarandet. Parterna underrättades om att de skulle ges möjlighet att utveckla sin talan vid en ny förhandling den 22 september 2010.

21 Republiken Italien och EESK meddelade, i skrivelser av den 16 juli respektive den 19 juli 2010, tribunalen att de avstod från att utveckla sin talan på nytt.

22 Avdelningsordföranden på tribunalens sjätte avdelning beslutade därför att avsluta det muntliga förfarandet.

23 Republiken Italien har, med stöd av Konungariket Spanien, yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det angripna meddelandet om ledig tjänst och rättelsen härtill.

24 Konungariket Spanien har dessutom yrkat att tribunalen ska förplikta EESK att ersätta rättegångskostnaderna.

25 EESK har yrkat att tribunalen ska

— avvisa eller ogilla talan, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

1. *Upptagande till sakprövning*

26 EESK har, utan att göra någon formell invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i rättegångsreglerna, bestritt att förevarande talan, vilken väckts med stöd av artikel 230 EG, kan tas upp till sakprövning.

Parternas argument

27 EESK har – med åberopande av domstolens dom av den 15 mars 2005 i mål C-160/03, Spanien mot Eurojust (REG 2005, s. I-2077), punkterna 35–44 – gjort gällande att dess rättsakter inte härrör från någon av de institutioner som nämns i artikel 230 första stycket EG. Enligt EESK framgår av skälen till denna dom att talan inte avvisades endast på grund av att Eurojust inte ingår bland ovannämnda institutioner, utan även

på grund av de angripna rättsakternas art. Det var i detta fall fråga om meddelanden om utlysning av tjänster, vilka inte hör till de rättsakter som avses i artikel 230 EG.

28 Republiken Italien har i huvudsak bestritt att EESK saknar partshabilitet enligt artikel 230 EG.

Tribunalens bedömning

29 Tribunalen konstaterar inledningsvis att EESK inte återfinns bland de institutioner som avses i artikel 230 första stycket EG. Detta hindrar dock inte att tribunalen prövar lagenligheten av dess rättsakter.

30 Tribunalen har bland annat i dom av den 8 oktober 2008 i mål T-411/06, Sogelma mot AER (REG 2008, s. II-2771), punkt 36, och i dom av den 2 mars 2010 i mål T-70/05, Evropaïki Dynamiki mot EMSA (REU 2010, s. II-313), punkt 64 - med hänvisning till domstolens dom av den 23 april 1986 i mål 294/83, Les Verts mot parlamentet, kallat Les Verts (REG 1986, s. 1339; svensk specialutgåva, volym 8, s. 529) – uttalat att Europeiska gemenskapen är en rättslig gemenskap och att det genom fördraget har inrättats ett fullständigt system med talemöjligheter och förfaranden som är avsett att göra det möjligt för domstolen att pröva lagenligheten av de rättsakter som antas av institutionerna. Systemet i fördraget går ut på att talan kan väckas direkt mot alla sådana åtgärder som vidtas av institutionerna och som är avsedda att ha rättsverkningar. Under dessa förutsättningar fastslog domstolen, i domen i det ovannämnda målet Les Verts, att en talan om ogiltigförklaring kunde riktas mot rättsakter som antas av Europaparlamentet och som är avsedda att ha rättsverkningar mot tredje man, trots att endast rättsakter från Europeiska unionens råd och kommissionen angavs i den bestämmelse i fördraget som avser talan om ogiltigförklaring, i den lydelse som gällde vid den tidpunkten. En tolkning av denna artikel, som utesluter parlamentets rättsakter från dem som kan angripas, skulle enligt domstolen leda till ett resultat som

strider mot såväl fördragets anda, såsom denna har kommit till uttryck i artikel 164 i EG-fördraget (nu artikel 220 EG), som dess system (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Les Verts, punkterna 23–25).

31 Från denna dom kan härledas den allmänna princip som innebär att alla rättsakter som antas av ett unionsorgan, såsom EESK, och som är avsedda att ha rättsverkningar gentemot tredje man, måste kunna bli föremål för domstolsprövning (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Evropaïki Dynamiki mot EMSA, punkt 65).

32 I domen i det ovannämnda målet Les Verts nämns visserligen bara gemenskapsinstitutionerna, medan EESK, såsom konstaterats i punkt 29 ovan, inte ingår bland de institutioner som anges i artikel 230 EG. Ett organ som EESK har emellertid behörighet att utfärda meddelanden om lediga tjänster, såsom det meddelande som är i fråga i detta mål. I sådana meddelanden bestäms vilka personer som kan komma i fråga för anställning, genom att villkoren för tillträde till tjänsten definieras i dem, och de utgör således rättsakter som går de potentiella sökande emot vilka saknar rätt att söka tjänsten på grund av nämnda villkor (domstolens dom av den 19 juni 1975 i mål 79/74, Küster mot parlamentet, REG 1975, s. 725, punkterna 5–8, och av den 11 maj 1978 i mål 25/77, De Roubaix mot kommissionen, REG 1978, s. 1081, punkterna 7–9, samt förstainstansrättens dom av den 20 november 2008 i mål T-185/05, Italien mot kommissionen, REG 2008, s. II-3207, punkt 55). Det kan således konstateras att situationen för EESK – som är ett organ som har tillerkänts behörighet att anta sådana rättsakter, såsom den som är i fråga i detta mål, som har rättsverkningar mot tredje man – kan jämföras med situationen för parlamentet i det ovannämnda målet Les Verts. Det är inte acceptabelt i en rättslig gemenskap att sådana rättsakter inte omfattas av en domstolsprövning (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Evropaïki Dynamiki mot EMSA, punkt 66 och där angiven rättspraxis).

33 Härav följer att det angripna meddelandet om ledig tjänst, som utfärdats av EESK och som är avsett att ha rättsverkningar gentemot de personer som inte har uppfyllt de krav som ställts och som därmed inte har kommit i fråga för anställning, utgör en rättsakt mot vilken talan kan väckas.

34 Domen i det ovannämnda målet Spanien mot Eurojust, vilken har åberopats av EESK, föranleder inte någon annan bedömning. I denna dom avvisade domstolen en talan om ogiltigförklaring av meddelanden om utlysning av tjänster för rekrytering av tillfälligt anställda, vilken väckts med stöd av artikel 230 EG. Domstolen fann i denna dom att det inte föreskrivs i artikel 41 EU, vilken var tillämplig i målet, att artikel 230 EG ska tillämpas på bestämmelser om straffrättsligt samarbete och polissamarbete som återfinns under avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, vilket Eurojust omfattas av, utan att domstolens behörighet inom dessa områden fastställs i artikel 35 EU, till vilken en hänvisning görs i artikel 46 b EU (domen i det ovannämnda målet Spanien mot Eurojust, punkt 38).

35 Det följer därmed av artikel 230 första stycket EG, tolkad mot bakgrund av domarna i de ovannämnda målen Les Verts (punkterna 23–25) och Sogelma mot AER (punkterna 36 och 37), att förevarande talan kan tas upp till sakprövning.

2. *Prövning i sak*

36 Republiken Italien har till stöd för sin talan i huvudsak åberopat att det har skett ett åsidosättande av artiklarna 1, 4, 5 och 6 i förordning nr 1, av artiklarna 12 EG, 253 EG och 290 EG, av artikel 6 EU, av artikel 1.2 och 1.3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, av artikel 22 i stadgan, av artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda, av icke-diskrimineringsprincipen och av principerna om flerspråkighet och om skydd för berättigade förväntningar samt att det har förekommit maktmissbruk.

37 Tribunalen ska för det första pröva frågan huruvida EESK har behörighet att fastställa språkreglerna för det angripna meddelandet om ledig tjänst enligt artikel 290 EG. För det andra ska tribunalen pröva frågan huruvida EESK, vid fastställandet av dessa regler, har överträtt artiklarna 1, 4, 5 och 6 i förordning nr 1. För det tredje ska

tribunalen pröva frågan huruvida det strider mot icke-diskrimineringsprincipen och principen om flerspråkighet att det angripna meddelandet om ledig tjänst offentliggjordes i sin helhet endast på tre språk i *Europeiska unionens officiella tidning* och att goda kunskaper i engelska och/eller franska i detta meddelande anges som ett kvalifikationskrav. För det fall svaret på denna fråga skulle vara negativt ska tribunalen, för det fjärde, pröva påståendet om åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar samt påståendena om maktmissbruk och bristande motivering.

Åsidosättande av artikel 290 EG

Parternas argument

38 Republiken Italien anser att EESK, i strid med artikel 290 EG, satte sig i rådets ställe när den fastställde språkreglerna för det angripna meddelandet om ledig tjänst och i stället blott borde ha följt de språkregler som rådet fastställt i förordning nr 1. I övrigt tillerkänns EESK inte, i de rättsregler som reglerar dess verksamhet, någon behörighet på det språkliga området.

39 Konungariket Spanien stöder Republiken Italiens argument att EESK saknar behörighet att ändra de språkregler som framgår av artikel 290 EG.

40 EESK har inte bestritt den omständigheten att endast rådet, i enlighet med artikel 290 EG, kan anta rättsakter som fastställer gemenskapens språkregler. EESK har emellertid anfört att rådet, enligt artikel 6 i förordning nr 1, har gett institutionerna ett handlingsutrymme för att tillgodose sina interna behov, vilket EESK har utnyttjat vid offentliggörandet av det angripna meddelandet om ledig tjänst.

Tribunalens bedömning

41 Förordning nr 1 om vilka språk som ska användas i institutionerna antogs av rådet med stöd av artikel 290 EG. I artikel 6 i förordningen anges uttryckligen att institutionerna i sina arbetsordningar får föreskriva närmare villkor för hur reglerna om språkanvändning ska tillämpas. Vid utövande av denna behörighet bör institutionerna för övrigt tillerkännas ett visst oberoende i funktionellt hänseende för att säkerställa att de fungerar på ett tillfredsställande sätt (se generaladvokaten Poiares Maduros förslag till avgörande i det ovannämnda målet Spanien mot Eurojust, REG 2005, s. I-2079, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

42 Mot bakgrund av ovanstående kan det konstateras att det angripna meddelandet om ledig tjänst inte strider mot artikel 290 EG, utan har utfärdats inom ramarna för den behörighet som tillkommer gemenskapens institutioner och organ enligt artikel 6 i förordning nr 1.

43 Härav följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den grunden att artikel 290 EG har åsidosatts.

Åsidosättande av artiklarna 1, 4, 5 och 6 i förordning nr 1

Parternas argument

44 Republiken Italien har gjort gällande att offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av det angripna meddelandet om ledig tjänst enbart på tyska, engelska och franska strider mot artiklarna 4 och 5 i förordning nr 1. Rättsakter av allmän räckvidd, såsom meddelanden om lediga tjänster, ska avfattas på alla de officiella språken enligt artikel 4 i förordning nr 1. De ska således offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* på alla de officiella språken enligt artikel 5 i förordning nr 1.

45 Genom att uttrycket ”texter av allmän räckvidd” används i artikel 4 i förordning nr 1 kan det uteslutas att denna bestämmelse endast avser normativa rättsakter. Det föreskrivs således i förordning nr 1 att alla viljeyttringar från institutionerna som kan vara av intresse för samtliga unionsmedborgare ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* på alla officiella språk. Ett meddelande om ledig tjänst är en rättsakt som uppvisar dessa särdrag.

46 Republiken Italien har vidare anfört att artikel 1.2 och 1.3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, som reglerar platsen för offentliggörandet av meddelandet om uttagningsprov och tidsfristen för att inge ansökningar till ett sådant prov, inte innehåller några upplysningar om på vilka språk meddelandet ska offentliggöras. I artikel 4 i förordning nr 1 anges däremot att förordningar och andra texter med allmän räckvidd ska avfattas på alla de officiella språken.

47 Republiken Italien har också gjort gällande att det faktum att det angripna meddelandet om ledig tjänst endast anger två språk som arbetsspråk inom EESK strider mot artikel 1 i förordning nr 1, enligt vilken alla nationella språk i medlemsstaterna har status som officiella språk och arbetsspråk. Denna begränsning skapar dessutom en hierarki bland medlemsstaternas språk som strider mot nämnda artikel.

48 Begränsningen kan inte heller motiveras med stöd av artikel 6 i förordning nr 1. Visserligen framgår det av denna bestämmelse att institutionerna i sina arbetsordningar får föreskriva närmare villkor för hur reglerna om språkanvändning ska tillämpas. Denna handlingsfrihet avser dock endast institutionernas interna verksamhet och inte genomförandet av externa uttagningsprov för att rekrytera personal som ska arbeta inom institutionerna. Dessutom har ingen institution ännu antagit en arbetsordning som föreskriver att några särskilda språk ska användas internt inom institutionen och än mindre att det språk som ska användas ska vara engelska, franska eller tyska. Det enda undantaget härtill avser Europeiska unionens domstol som avsiktligen är föremål för ett speciellt omnämnande i artikel 7 i förordning nr 1.

49 Konungariket Spanien anser att det framgår av artikel 6 i förordning nr 1 att institutionerna i sina arbetsordningar får föreskriva närmare villkor för hur reglerna om språkanvändning ska tillämpas. Konungariket Spanien har emellertid tillagt att det för det första inte finns några skrivna regler som anger att tyska, engelska och franska är de interna arbetsspråken. För det andra är det angripna meddelandet om ledig tjänst inte riktat endast till institutionernas personal. För det tredje är det förbjudet att företa prioriteringar mellan språken enligt domstolens rättspraxis (domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-296/95, EMU Tabac m.fl., REG 1998, s. I-1605, punkt 36).

50 EESK har bestritt alla de argument som framställts av Republiken Italien.

Tribunalens bedömning

51 Artiklarna 1, 4 och 5 i förordning nr 1, vilka åberopats av sökanden, är inte tillämpliga på förhållandet mellan institutionerna och deras tjänstemän och övriga anställda, eftersom de endast fastställer de språkregler som är tillämpliga mellan institutionerna och en medlemsstat eller en person som omfattas av en medlemsstats jurisdiktion (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 5 oktober 2005 i mål T-203/03, Rasmussen mot kommissionen, REGP 2005, s. I-A-279 och s. II-1287, punkt 60, och domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 117). Detsamma gäller därför för förhållandet mellan organen, såsom EESK, och gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda.

52 Gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda, liksom sökandena till sådana tjänster, omfattas nämligen endast av gemenskapernas jurisdiktion, vad gäller tillämpningen av bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna, inbegripet dem som rör rekryteringen inom en institution (se, analogt, förstainstansrättens dom av den 7 februari 2001 i mål T-118/99, Bonaiti Brighina mot kommissionen, REGP 2001, s. I-A-25 och s. II-97, punkt 13, och domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 118).

53 Att gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda likställs med sökandena till sådana tjänster, vad gäller tillämpliga språkregler, motiveras av att nämnda sökande tar kontakt med en gemenskapsinstitution endast i syfte att erhålla en tjänst som tjänsteman eller övrig anställd, för vilken vissa språkkunskaper är nödvändiga och kan krävas enligt de gemenskapsbestämmelser som är tillämpliga på tillsättningen av tjänsten (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 119).

54 Härav följer att artiklarna 1, 4 och 5 i förordning nr 1 inte är tillämpliga på det angripna meddelandet om ledig tjänst.

55 I artikel 6 i förordning nr 1 anges uttryckligen att institutionerna i sina arbetsordningar får föreskriva närmare villkor för hur reglerna om språkanvändning ska tillämpas. Under dessa omständigheter är det institutionernas ansvar att välja vilket språk som ska användas i den interna kommunikationen och varje institution kan kräva att dess anställda och de som söker anställning kommunicerar på detta språk (se, för ett liknande resonemang, generaladvokaten Poiares Maduros ovannämnda förslag i målet Spanien mot Eurojust, punkt 46). Valet av vilket språk som ska användas vid det externa offentliggörandet av ett meddelande om ledig tjänst faller också under institutionernas ansvar (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 122).

56 Argumentet att EESK har utnyttjat en handlingsfrihet som den inte har enligt artikel 6 i förordning nr 1 kan följaktligen inte godtas.

57 Mot bakgrund av ovanstående kan talan inte vinna bifall såvitt avser den grunden att det har skett ett åsidosättande av artiklarna 1, 4, 5 och 6 i förordning nr 1.

Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och principen om flerspråkighet

Parternas argument

58 Republiken Italien har gjort gällande att det, på grund av att det angripna meddelandet om ledig tjänst endast offentliggjordes på tre språk i *Europeiska unionens officiella tidning*, inte var möjligt för alla unionsmedborgare att få kännedom om meddelandet på lika villkor enligt principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet

i artikel 12 EG. Tyskspråkiga, engelskspråkiga och franskspråkiga medborgare har nämligen fått en konkurrensfördel i förhållande till alla andra unionsmedborgare. Offentliggörandet står även i strid med principen om flerspråkighet, vilken slås fast i artikel 6.3 EU och i artikel 22 i stadgan, eftersom alla unionsmedborgare har rätt att informeras på sitt eget språk om gemenskapsrättsakter som påverkar deras rättigheter. Detta gör sig i än högre grad gällande då alla unionsmedborgare läser *Europeiska unionens officiella tidning* på sitt modersmål.

59 Republiken Italien har vidare hävdat att det har föga betydelse att många unionsmedborgare som inte kommer från tyskspråkiga, engelskspråkiga eller franskspråkiga medlemsstater, däribland italienska medborgare, har sökt tjänsten som generalsekreterare vid EESK efter att ha fått kännedom om den lediga tjänsten genom det kortfattade meddelandet som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* på övriga officiella språk samma dag som det angripna meddelandet om ledig tjänst. Detta är ett slumpmässigt sammanträffande som inte ändrar på det faktum att det föreligger diskriminering.

60 Diskriminering på grund av nationalitet föreligger även när det gäller tidsfristen för att ansöka om tjänsten som generalsekreterare vid EESK. De tyskspråkiga, engelskspråkiga och franskspråkiga sökandena hade nämligen en frist på en månad från offentliggörandet av det angripna meddelandet om ledig tjänst i *Europeiska unionens offentliga tidning*, medan övriga sökande hade en kortare frist, eftersom de först fick del av meddelandet efter att ha läst det kortfattade meddelandet som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* på deras modersmål. I det kortfattade meddelandet hänvisas läsarna, om de önskar ta del av det angripna meddelandet om ledig tjänst i sin helhet, till den tyska, den engelska eller den franska versionen av *Europeiska unionens officiella tidning*

61 Republiken Italien anser även att offentliggörandet av det angripna meddelandet om ledig tjänst på endast tre språk i *Europeiska unionens officiella tidning* strider mot själva ordalydelsen i artikel 1.2 och 1.3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda och artikel 72.2 i EESK:s arbetsordning.

62 Republiken Italien har gjort gällande att även kravet på goda kunskaper i engelska eller franska medför en uppenbar diskriminering i förhållande till övriga språk, vilket strider mot icke-diskrimineringsprincipen och principen om flerspråkighet. Detta krav leder dessutom till en lika klar diskriminering av alla medborgare som, förutom sitt modersmål, talar ett andra och eventuellt även ett tredje, ett fjärde och ett femte officiellt språk, som inte är engelska eller franska.

63 Republiken Italien har vidare hävdat att innehållet i ett meddelande om uttagningsprov eller ett meddelande om ledig tjänst uteslutande är juridiskt. Sökanden får härigenom en uppfattning om sina egna rättigheter och skyldigheter med avseende på en viktig handling, såsom deltagande i ett uttagningsprov för rekrytering till institutionerna. De sökande som har fördjupade kunskaper i tyska, engelska eller franska gynnas således när det gäller förståelsen av ett meddelande som offentliggjorts i sin helhet i *Europeiska unionens officiella tidning* på dessa tre språk, i förhållandet till alla andra sökande som inte har utmärkta kunskaper i något av nämnda tre språk.

64 Konungariket Spanien har anslutit sig till Republiken Italiens argument att offentliggörandet av det angripna meddelandet om ledig tjänst på endast tre språk i *Europeiska unionens officiella tidning* strider mot artikel 12 EG. Det har tillagt att denna typ av selektivt offentliggörande skulle innebära att det skapades ett prejudikat som vid tillämpning på andra områden kunde medföra allvarliga konsekvenser, nämligen att endast tre språkversioner av *Europeiska unionens officiella tidning* skulle vara tillförlitliga och fullständiga.

65 EESK har erinrat om att det ankommer på Republiken Italien att visa att offentliggörandet av det angripna meddelandet om ledig tjänst på endast tre språk i *Europeiska unionens officiella tidning* innebar att alla unionsmedborgare inte fick kännedom om meddelandet på samma villkor och på ett icke diskriminerande sätt och har anfört att det inte har åberopats några faktiska omständigheter till stöd för att detta har varit fallet.

66 Det förhållandet att många unionsmedborgare som inte kommer från tyskspråkiga, engelskspråkiga eller franskspråkiga medlemsstater har sökt tjänsten som generalsekreterare vid EESK beror inte på något sammanträffande, utan på att det kortfattade meddelandet med upplysningar om offentliggörandet av det angripna meddelandet om ledig tjänst offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* på alla officiella språk.

67 EESK anser att det saknas grund för Republiken Italiens argument att de sökande som inte har tyska, engelska eller franska som sitt ”första språk” hade en kortare frist än de tyskspråkiga, engelskspråkiga och franskspråkiga sökandena och således blev föremål för en oberättigad särbehandling. Alla potentiella sökande som fick kännedom om det angripna meddelandet om ledig tjänst genom det kortfattade meddelandet i *Europeiska unionens officiella tidning* på sitt eget modersmål hade möjlighet att snabbt skaffa sig den fullständiga versionen av det angripna meddelandet om ledig tjänst. De som eventuellt kunde vara intresserade av att söka den aktuella tjänsten är kvalificerade personer som har lång erfarenhet som tjänstemän, kontraktsanställda eller tillfälligt anställda inom institutionerna och som därmed förfogar över alla medel för att på ett enkelt sätt kunna skaffa sig en viss språkversion av *Europeiska unionens officiella tidning*.

68 EESK har även bestritt Republiken Italiens argument att begränsningen till engelska och franska leder till diskriminering i förhållande till övriga officiella språk. För det första har engelska och franska, samt tyska, i mer än 35 år varit de mest använda arbetsspråken inom institutionerna. För det andra är de sökande som det angripna meddelandet om ledig tjänst särskilt riktar sig till tjänstemän, kontraktsanställda eller tillfälligt anställda inom gemenskaperna med lång arbetslivserfarenhet på en hög nivå inom institutionerna eller gemenskapsorganen. Dessa personer är därmed utan tvivel i stånd till att förstå det angripna meddelandet om ledig tjänst in i minsta detalj och att fullt ut ta del av det precisa innehållet härav.

Tribunalens bedömning

– Inledande anmärkningar

69 Det ska noteras att förevarande grund består av två delar. Inom ramen för den första delgrunden har tribunalen i huvudsak att pröva frågan huruvida offentliggörandet av det angripna meddelandet om ledig tjänst på endast tre språk i *Europeiska unionens officiella tidning* – det vill säga på tyska, engelska och franska – står i överensstämmelse med icke-diskrimineringsprincipen och principen om flerspråkighet. Inom ramen för den andra delgrunden har tribunalen att pröva frågan huruvida omnämnandet i det angripna meddelandet om ledig tjänst av goda kunskaper i engelska och/eller franska som en kvalifikation som är ”mycket önskvärd” – och inte, som sökanden har hävdat, som ett ”kvalifikationskrav” – är förenligt med icke-diskrimineringsprincipen och principen om flerspråkighet.

– Den första delgrunden: Selektivt offentliggörande av det angripna meddelandet om ledig tjänst i *Europeiska unionens officiella tidning*

70 Det finns varken någon bestämmelse eller någon princip i gemenskapsrätten som innebär att meddelanden om lediga tjänster, såsom det meddelande som nu är i fråga, systematiskt måste offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* på samtliga officiella språk (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 115).

71 Det är riktigt att den tjänst som avses i det angripna meddelandet om ledig tjänst skulle kunna tänkas intressera sökande från samtliga medlemsstater. Såsom domstolen tidigare har slagit fast kan de många hänvisningarna i EG-fördraget till

språkanvändningen emellertid inte anses ge uttryck för en allmän gemenskapsrättslig princip som ger varje medborgare rätt att kräva att varje handling som kan påverka hans eller hennes intressen under alla förhållanden ska avfattas på hans eller hennes språk (domstolens dom av den 9 september 2003 i mål C-361/01 P, Kik mot harmoniseringsbyrån, REG 2003, s. I-8283, punkt 82, och domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 116).

72 Vidare ska det påpekas att även om administrationen har rätt att besluta om de åtgärder den finner lämpliga i syfte att reglera vissa aspekter av förfarandet för rekrytering av personal, får dessa åtgärder inte leda till en diskriminering på grund av språk mellan sökandena till en viss tjänst (se, analogt, domen i målet Italien mot kommissionen, punkt 127).

73 Artikel 12.1 i anställningsvillkoren för övriga anställda utgör nämligen hinder för att tillsättningsmyndigheten kräver att sökandena till en tjänst som tillfälligt anställd ska ha perfekta kunskaper i ett visst officiellt språk när ett sådant språkkrav skulle leda till att tjänsten viktes för en viss nationalitet, utan att det motiveras av skäl som hör samman med tjänstens funktion (se, analogt, domstolens dom av den 4 mars 1964 i mål 15/63, Lassalle mot parlamentet, REG 1964, sidorna 57, 73 och 74, samt domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 129).

74 Härav följer att om EESK beslutar sig för att offentliggöra hela texten till ett meddelande om en ledig tjänst som generalsekreterare på vissa språk måste den, för att undvika att det sker en diskriminering på grund av språk mellan sökande som eventuellt är intresserade av nämnda meddelande, vidta lämpliga åtgärder i syfte att underrätta samtliga nämnda sökande om förekomsten av det ifrågavarande meddelandet om ledig tjänst och om i vilka utgåvor meddelandet i dess helhet har offentliggjorts (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 130).

75 I den mån detta villkor är uppfyllt kan ett offentliggörande på ett begränsat antal språk i *Europeiska unionens officiella tidning* av ett meddelande om ledig tjänst inte leda till diskriminering mellan olika sökande, om det står klart att dessa behärskar åtminstone ett av dessa språk så väl att de på ett ändamålsenligt sätt kan ta del av innehållet i meddelandet (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 131).

76 Enligt rättspraxis innebär den omständigheten – att handlingar som administrationen riktar till en av sina tjänstemän är avfattade på ett annat språk än denne tjänstemans modersmål eller det språk denne har valt som första främmande språk – inte att tjänstemannens rättigheter åsidosätts, så länge tjänstemannen behärskar det språk som administrationen har använt så väl att vederbörande faktiskt och med lätthet kan ta del av innehållet i de ifrågavarande handlingarna. Denna slutsats gäller även för det angripna meddelandet om ledig tjänst (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 132 och där angiven rättspraxis).

77 När tjänsten kräver det får den berörda institutionen således specificera de språk i vilka fördjupade eller tillfredsställande kunskaper krävs (se, *e contrario*, domen i det ovannämnda målet Lassalle mot parlamentet, sidorna 73 och 74, samt även generaladvokaten Lagranges förslag till avgörande i samma mål, sidorna 77 och 94). I sistnämnda fall innebär inte den omständigheten att texten till det angripna meddelandet om ledig tjänst endast är tillgänglig på dessa språk en diskriminering mellan sökande, eftersom sökandena måste behärska åtminstone ett av dessa språk.

78 Att texten i det angripna meddelandet om ledig tjänst offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* endast på vissa officiella språk – trots att personer som endast har kunskaper i andra officiella språk är behöriga att söka tjänsten – kan däremot, i avsaknad av andra åtgärder som syftar till att ge sistnämnda kategori av potentiella sökande möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt ta del av innehållet i meddelandet,

medföra att dessa sökande diskrimineras (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 135).

79 I det fallet befinner sig nämligen sökandena i fråga i en mindre fördelaktig situation än andra sökande, eftersom de varken kan få kännedom, på ett ändamålsenligt sätt, om de kvalifikationer som krävs enligt meddelandet om ledig tjänst eller om villkoren för och urvalsförfarandet vid rekryteringen. En sådan kännedom utgör en nödvändig förutsättning för att de ska kunna utforma sin ansökan så väl som möjligt, för att på så sätt maximera sina chanser att erbjudas tjänsten i fråga (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 136).

80 I förevarande fall framgår det av bestämmelserna i punkt 3 i det angripna meddelandet om ledig tjänst, vilka har citerats i punkt 7 ovan, att kunskaper i engelska och/eller franska är ”mycket önskvärt”, men inte något krav. Potentiella sökande till tjänsten som generalsekreterare vid EESK med fördjupade kunskaper i ett officiellt språk och utmärkta kunskaper i minst två andra officiella språk, som inte är något av de tre språk på vilka meddelandet har offentliggjorts, hade således varit berättigade att delta och skulle därför ha kunnat söka tjänsten, om meddelandet om ledig tjänst hade offentliggjorts på ett språk som de hade kunskaper i och de således hade fått kännedom om förekomsten av den lediga tjänsten.

81 Dessutom läser sökande, även om de har tillfredsställande kunskaper i tyska, engelska eller franska, inte nödvändigtvis *Europeiska unionens officiella tidning* på ett av dessa tre språk, utan på sitt modersmål (domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 148).

82 Det finns således en stor risk för att sökande som eventuellt hade varit intresserade av det angripna meddelandet om ledig tjänst endast har läst de meddelanden som offentliggörs på alla officiella språk, det vill säga det kortfattade meddelandet av den 28 december 2007, som endast hänvisade till offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av det angripna meddelandet om ledig tjänst, och rättelsen till sistnämnda meddelande av den 30 januari 2008, där det endast framgick att det angripna meddelandet om ledig tjänst hade ändrats.

83 Dessa två meddelanden innehåller inte några viktiga upplysningar, såsom varaktigheten av och möjligheten till förlängning av tjänstgöringsperioden för den lediga tjänsten, behörighetskraven, kvalifikationskraven och kraven på yrkeserfarenhet, urvalskriterierna och tidsfristen för att inge ansökningar. De kan därför inte anses i tillräcklig mån upplysa potentiella sökande om innehållet i det angripna meddelandet om ledig tjänst. Såsom anges i punkt 79 ovan utgör en sådan kännedom en nödvändig förutsättning för att de ska kunna utforma sin ansökan så väl som möjligt.

84 De sökande som varken har kunskaper i tyska, engelska eller franska, men som ändå uppfyller kraven med avseende på språkkunskaper, har än mindre kunnat ta del av den fullständiga texten i det angripna meddelandet om ledig tjänst.

85 Mot bakgrund av ovanstående utgör offentliggörandet av det angripna meddelandet om ledig tjänst endast i den tyska, den engelska och den franska utgåvan av *Europeiska unionens officiella tidning* diskriminering på grund av språk mellan potentiella sökande, vilket strider mot artikel 12 EG.

86 EESK har för övrigt också, på ett indirekt sätt, överträtt artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda, eftersom offentliggörandet av det angripna meddelandet om ledig tjänst endast på tyska, engelska och franska kan medföra att sökande av vissa

nationaliteter gynnas inom ramen för förfarandet för rekrytering av en tillfälligt anställd generalsekreterare – nämligen de sökande som kommer från länder där medborgarna har tyska, engelska eller franska som modersmål – och kan medföra skada för åtminstone en del av sökandena från övriga medlemsstater (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 150).

87 Mot bakgrund härav ska talan bifallas såvitt avser förevarande grund.

88 Det angripna meddelandet om ledig tjänst, vilket offentliggjorts endast i den tyska, den engelska och den franska utgåvan av *Europeiska unionens officiella tidning*, ska följaktligen ogiltigförklaras. Det saknas därmed anledning att pröva såväl den andra delen i förevarande grund som övriga av Republiken Italien åberopade grunder.

Rättegångskostnader

89 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.4 första stycket i dessa rättegångsregler ska dessutom medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader.

90 EESK har i förevarande fall tappat målet. Republiken Italien har emellertid inte framställt något yrkande om ersättning för rättegångskostnader. Under dessa omständigheter ska vardera parten bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

följande:

1) **Meddelandet om ledig tjänst nr 73/07 avseende en tjänst som generalsekreterare för sekretariatet vid Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK), offentliggjort den 28 december 2007 och rättat den 30 januari 2008, ogiltigförklaras.**

2) **Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.**

Vadapalas Jürimäe Truchot

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 31 mars 2011.

Underskrifter